

hvorfor han omtalte det, da han ikke foreslaar Toldsatsen forandret for Kartoffelmel. Afskaarne Blomster sættes i 4 Maaneder op fra ingenting til 4 Kr. pr. kg, Salat i 7 Maaneder fra ingenting til 1 Kr. Det er altsaa ganske overordentlig store og varige Toldforhøjelser, her er Tale om.

Under Toldlovsforhandlingerne i de hidtidige Toldlovsudvalg har vi ikke saa sjældent drøftet Tanken om en Luksustold en kort Tid, som ogsaa den højtærede Finansminister nævnte, en Luksus- og Sæson-told for nye Asparges, Gulerødder, nye Kartoffler, Jordbær, altsaa en ganske kort Tid og som en udpræget Luksustold — jeg husker det allerede fra Forhandlingerne i 1906—08 og senere i Aarene 1921—24. Man kunde sige et og andet for og et og andet imod en saadan Tanke, jeg har aldrig været særlig begejstret heller for den Art Toldsatser, selv om man har kaldt det Luksustold, saa snart det drejede sig om Varer, der havde en vis almindelig Udbredelse, saasom Daaserejer og adskilligt andet, som blev sat betydeligt op i Told, skønt det var et godt og let tilgængeligt og ret billigt Levnedsmiddel. Jeg har aldrig været særlig begejstret derfor, men jeg indrømmer, at det er et Spørgsmaal, der kunde drøftes — vi er ikke doktrinære heller her.

Men det, der her foreslaas, er noget ganske andet, det skal staa fast, det er en overordentlig stærk og varig Toldforhøjelse paa en Række almindelige Nydelsesmidler. Jeg erindrer, at da der i 1906—08 var Tale om Told paa afskaarne Blomster, paa visse Frugtsorter o. s. v., rejste der sig en ganske umaadelig stærk offentlig Mening i Befolkningen derimod, ført frem af Vegetarer, af hele den Retning, der stadig griber mere om sig og gaar ud paa i højere Grad at gaa over til Plantekost, ført frem af Læger og Hygiejniskere. For Blomsternes Vedkommende kan jeg huske en meget stærk Bevægelse fra Hospitalerne for ikke at fordyre det, der skaber en vis Skønhed og derved ogsaa kan virke medheldbredende. Hele den store Bevægelse husker jeg meget godt, og den medførte en saadan offentlig Mening, at det var umuligt at gennemføre noget videre i denne Retning. Jeg tror ogsaa, vi skal blive staaende ved det hidtidige, medmindre man i Udvalget kunde overbevise os om, at der paa et eller andet Punkt tiltrænges en Ændring, der er forsvarlig. Fra vor Side maa vi i det hele og store gaa imod dette Lovforslag.

Dahlgaard: De Toldforhøjelser, der her foreligger Forslag om fra konservativ Side, er i Virkeligheden paa den allerbedste Maade karakteriseret af den ærede Ordfører ved Forelæggelsen. Han udtalte da: „Tolden tænkes at skulle virke i den Tid, da vi paa Grund af vort nordlige Klima er udelukket fra Konkurrence paa lige Fod med det sydlige Udland.“ Det er kort og klart. Det vil sige: de klimatiske Forskelligheder skal udlignes gennem Told. Vi skal fjerne den produktionsmæssige Forskel, der paa visse Tider af Aaret bestaar her i Landet, fra Lande, som dyrker Bær paa Friland, hvor vi maa dyrke dem under Glas.

Det er indlysende, at det ud fra den nationale Produktions Synspunkt er en forfærdende Tanke, om man her i Landet paa denne Maade søgte at overføre produktive Kræfter her i Landet til de mest uproduktive Omraader. Det er indlysende, at det er den mest ødelæggende Politik for Nationens samlede Produktion. Jeg forstaar udmærket, at saadanne Tanker kan fremsættes i denne Tid af det konservative Folkeparti, som vel nok har til Formaal at hjælpe til at gennemføre Beskyttelse for alle Erhverv. I hvert Fald sigter dette Forslag hen imod en Tilstand her i Landet, hvor alle skal beskyttes af alle. Jeg tror ikke, det er Vejen til at skabe et stærkt og billigt producerende Erhvervsliv. Det er den sikreste Vej til en dyr og for den samlede nationale Produktion uforstandig Anvendelse af Kapital og Arbejde her i Landet.

I Virkeligheden kan jeg ikke karakterisere det samlede Forslag bedre, end det er gjort af det konservative Folkepartis Hovedorgan i København, „Nationaltidende“ for den 3. Juni, der siger i Anledning af, at der har været en Gartnerdeputation hos Statsministeren: „Det tør man nok sige, at der ikke her i Landet er Jordbund for en Protektionisme af en saadan Art, at den endogsaa søger at vende op og ned paa den geografiske og klimatiske Verdens Vilkaar, virke for, at vi, som i det foreliggende Tilfælde, skal søge at erstatte Solstraaler med Toldstraaler.“ Jeg skulde næsten tro, at den Straale, som Partiets Hovedorgan her har givet, maatte have kunnet afkøle det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt tilstrækkeligt, saa at han ikke havde holdt den Tale, han holdt her i Dag. I hvert Tilfælde er denne Bemærkning i „Nationaltidende“ adskilligt haanligere end den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr.